

Časopis Slovákckého roverského kmene – SRK

Roverníček

Téma:

Pomaturitní shon

Úvodník

Teploměry opět hlásí léto a tak si uvědomuji, že mnozí už se těší na nové číslo Roverníčku. Jeho vydání je samo o sobě operací komplikovanou, neboť se právě nacházím takříkajíc na frontě a jediné mé spojení s internetem zajišťuje ta trocha předplacených dat, která mám.

Naštěstí mě zachraňuje Dýšek, který se nabídl, že vydání našeho čtvrtletníku vezme na sebe a tímto bych mu rád poděkoval.

Ale že to bude zajímavé číslo, o tom se můžete na následujících stranách všichni přesvědčit. Čekají vás jako obvykle reportáže z proběhnuvších akcí či pozvánky na ty nadcházející, krom toho zabrousíme k zážitkům některých našich roverů a též se dozvíme, jak vznikal Obrok.

Tak hurá!

Zapomeňme společně na chvíli na ubíjející teploty tam venku a pojd'me se ponořit do příjemných vod Roverníčku.

S přáním příjemného čtení.

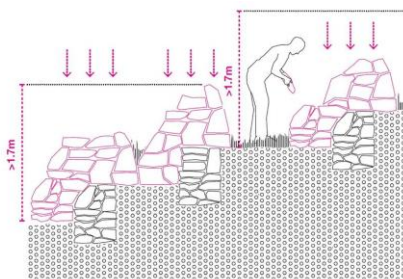
Váš šéfredaktor
Rádio

Kdo by snad nevěděl, co je to Ivančena, tak se jedná o kamennou mohylu stojící v Beskydech pod vrcholem Lysé hory. Byla postavena na památku skautů, kteří byli popraveni za účast v protinacistickém odboji.

Většina z nás však, co je to Ivančena ví, někteří dokonce byli již tradičně spolu se SRKem přiložit svůj kámen. Letos to bylo potřetí, co se do Beskyd vydal SRK uctít památku a připomenout si onu událost. Letos nás však čekalo několik poprvé.

Již v předchozích letech byli sice chladno, letos poprvé šla internety zpráva, že zimní bunda a oteplovačky jsou na místě (kdybych býval byl tušil věděl, jak to tam vypadá, vzal bych si saně). Nutno vyzdvihnout, že letošní ročník byl nejsilnější na účast, ze SRKu nás bylo přesně přibližně odhadem tolik, že bychom se do dvou aut nevešli. Mimo členy SRKu mezi námi byli ale i o něco mladší členové střediska.

Kvůli čemu jsme sem ale přijeli? Mohyla, letos zrekonstruovaná mohyla. Už se nejedná o náhodnou hromadu kamení, kam kolemjdoucí „přihodili“ svůj kámen. Nyní má mohyla podobu terásek, na které se následně vrší kameny. Tento systém má ale i svá úskalí, neboť vyžaduje zapojení více šedých buněk.

Vřšení kamení na dokončené kaskádě. Stupně slouží jako základy nové mohyly.

Nahlédnutí pod pokličku Obroku

Z roverského světa

Když se před rokem a půl poskládal užší tým (UT), který zorganizuje Obrok, hledali se i lidi do širšího týmu. Jako první se hledal programový tým a tak nějak se stalo, že jsem se u toho nachomítl a stal

jsem se členem týmu. Dopředu jsem nevěděl co přesně budu dělat. Baví mě vymýšlet hry, tak jsem si říkal, že bych mohl mít na starost velkou hru. Nakonec se mně zeptali, jestli si nevezmu Krinspiro. Dřív se to jmenovalo Inspiro, ale tentokrát k tomu přidali i regionální program, tedy kraje, tedy Krinspiro. Souhlasil jsem, že to udělám pod podmínkou, že to budu moct udělat jinak.

Rok a půl před Obrokem

S Ifankou jsme se rozhodli, že to budeme dělat spolu. Obrok už měl napsaný projekt, který schválilo ústředí, byly stanovené cíle akce a bylo dané moto, logo apod. Teď nastal čas, abychom tomu dali nějakou tvář. Ze začátku se házely jen nástřely, jak budou jednotlivé programy vypadat. Služba, Velká hra, ... Všechno bylo víceméně stejné jako na minulých Obrocích,

jen Doprovodný program je čím dál propracovanější a

Krinspiro jsme se rozhodli udělat jinak, než bývalo zvykem. Původní Inspiro býval jeden z nejslabších článků Obroku, stejně jako regiony a my jsme před sebou měli výzvu – udělat ze dvou neatraktivních programů jeden atraktivní.

Udělal jsem si myšlenkovou mapu. Pro Obroky byl vždy problém Inspiro nějak uchytit a změnit ho a my jsme během pár hodin udělali několik návrhů, jak by to mohlo vypadat a být dobré. Stačí nad tím opravdu přemýšlet. Předložili jsme návrhy UT a dali jim své preference, co by se nám

líbilo nejvíc. Změnili jsme původní koncept, kdy si aktivity museli vymýšlet jednotliví roveři a dělali to často jen z povinnosti a aktivity nebyly aktivní. Nový koncept byl nastaven tak, že přijedou neskautské neziskové organizace, skautské kurzy a případně i sami roveři dostanou možnost nějakou aktivitu udělat. Aby to bylo opravdu inspirativní, rozhodli jsme se, že na konci jednotlivé aktivity sepíšeme a dáme to veřejně, aby měl k dispozici cca 60 aktivit úplně každý.

Rok před

Oslovování kurzů a organizací jsme začali dělat už na konci září 2016, tedy skoro rok před akcí. Jak jsme později zjistili, udělali jsme dobře. Tým od Vapra (zajímaví hosté a známé osobnosti) začal oslovovat později a měli s tím velké problémy. Chtěli jsme tam dostat 20 organizací a 20 kurzů (nebo víc), takže jsme oslovili více než 100 různých lidí s tím, že nás spousta odmítne a nebo neodpoví. To se stalo a my jsme museli oslovovat další a další. Nakonec se to naštěstí docela povedlo a měli jsme prvních 40 aktivit. Idea byla, že zbylých 20 aktivit doplní roveři z řad účastníků. Kromě tohoto bloku

plného aktivit jsme měli i další, kde se účastníci rozdělili podle regionů a dělaly různé aktivity a vykreslovali svůj kraj vyřezaný z korku.

Abychom měli jistotu, že vše zvládneme, sepsali jsme si všechny věci, které budou potřeba řešit. No a protože jich bylo fakt hodně, museli jsme si to i nějak rozvrhnout. Ať už to byly informace do handbooku, bookletu, anotace pro registraci a nebo si jen naplánovat připomínání se organizacím třeba tím, že se jim pošle PFko. Takhle vznikl náš Krinspirácký harmonogram a měli jsme plán až do Obroku, co se všechno musí dělat a to jsme netušili, na kolik věcí jsme zapomněli.

¼ roku před

Jak šel čas, tak se řešily rozpočty, cestáky, probíhaly porady, zaměření se na motto Obroku, harmonogram a časové umístění, mokrá varianta apod. Muselo se to řešit pro všechny

programy. My jsme vše řešili přes internet a osobně jsme se setkali s ostatními až v březnu, tedy jen 3 měsíce před akcí. Tím, že jsme se soustředili jen na Krinspiro a neřešili

ostatní, tak jsme neměli přehled a v březnu jsme byli překvapeni přípravou. Bohužel jsme byli překvapeni nemile. Velká hra byla vymyšlena tak, že by to možná bavilo vlčata a světlušky, na Vapro nebyl odsouhlasený snad žádný atraktivní host, služba nebyla řešena téměř vůbec, apod. Nutno podotknout, že spousta z těchto problémů vznikly,

protože na to nebyli lidi včas. Nakonec se vše dohnalo. Vše, kromě Vapra. Šéfka Vapra začala mít i osobní problémy, zdravotní problémy a nakonec musela být vyměněna pouhý měsíc před akcí. Ve výsledku, ale i Vapro dopadlo dobře a vše bylo fajn.

Další nemilé překvapení byly různé zásahy od UT. Oni nesou za celou akci zodpovědnost a tak jsme je museli poslouchat, protože jejich rozhodnutí bylo to, které platí. Občas jsme se i pohádali a já tvrdím, že nebýt jich, tak Krinspiro mohlo být ještě lepší, ale na druhou stranu si zaslouží obdiv za to, že to vůbec proběhlo a nestal se žádný průšvih. Musel jsem si vyprosit víc času, vyargumentovat větší rozpočet, vyhádat si větší volnost a ustoupit v přesunech v harmonogramu. Museli jsme spolupracovat se zázemím, které nám připravovalo prostory, stoly, lavičky, dataprojektory apod. Museli jsme spolupracovat s registrací, kteří pro nás připravili rozdělení skupin na aktivity, museli jsme spolupracovat s PR, kteří nám chystali texty do grafiky apod. Vlastně to byla komunikace s každým z UT.

3, 2, 1, ... Obrok!

Akce se blížila a začala se rýsovat do detailů. Jen nám nastal problém, že roveři nedodali 20 aktivit. Neměli zájem se moc podílet na programu a tak jsme museli aktivity vymyslet sami a zaúkolovat servisáky. Akce přišla, my jsme začali vše chystat na místě. I když bylo dopředu vše nachystané, dalo to práci na celý den asi 10ti lidem. Rozmístění cedulek pro aktivity, kontrola zázemí, zaučení servisáků, vytištění aktivit a rozdělení účastníků, ...). Komunikovali jsme spolu vysílačkami, které jsme dostali na místě. Přichází další den a přijíždí první hosté z řad kurzů a organizací. Je to tu, rozbíhá

se to. První dva bloky aktivit byly ve znamení hašení problémů. Účastníci jsou zmatení a neví kam chodit, na některých aktivitách nejsou ti, co mají mít aktivitu, na některé aktivity nepřišli účastníci, ... Po chvíli se vše ustálí, vyjasní a program běží. Je relativně klid. Máme čas obcházet hosty, ptat se, jestli je vše v pořádku a rozdávat stravenky na jídlo. Končí to, ale ne pro nás. Loučíme se s hosty, děkujeme servisákům, řešíme cestáky, sbíráme podklady pro inspiraci, která je navíc.

Druhá část přichází další den. Aktivita pro regiony nepotřebuje tolik příprav ani tolik servisáků, takže vše v pořádku a vše proběhne bez problémů. K večeru přichází před závěrečným ceremoniálem skupinka účastníků – z každého kraje jeden. Říkáme jim co a jak. Jsme totiž součástí závěrečného ceremoniálu a vše musí být perfektní. Jeden účastník nepřišel. Ústecký kraj? Naštěstí jde okolo klučina ze stejného kraje, který může vyběhnout na pódium bez problémů. Máme štěstí a průser zažehnán. Na podiu si vše užívám jak já, tak účastníci. Skládáme z jednotlivých krajů celou mapu ČR za mohutného aplausu 1 500 roverů. Ano, tímto končí to, co jsme dělali rok a půl. Jenže po Obroku ještě musíme rozeslat onu inspiraci. To už by ale neměl být problém. Těší mně, že jsme na ČT, Idnes a v jiných celostátních novinách. Udělali jsme slušnou propagaci skautingu a v článkách jsou často popisovány aktivity z Krisnpira.

A jak probíhaly jiné programy? Nevím. Ti, co je měli na starost se tím zabývali dlouho, řešili problémy, o kterých nevěděli, že můžou nastat a často se nedostali na jiné programy. To ale k organizaci patří. Krinspiro nenadchlo úplně všechny, ale většinou se k nám dostávají pozitivní

ohlasy. Těšíme se na zpětnou vazbu. Tak, a je to. Takhle se dělá část programu na Obroku. A co třeba doprovodný program? Tam pomáhal Junior, zeptejte se jeho.

Šmudla

7 000 dnů za námi

Roverské akce

Milí čtenáři, tož abyste věděli, 20. května se to opravdu uskutečnilo. Účastníkům pro připomenutí a ostatním pro představu popíši, co že se to dělo. Jak stojí na našem webu skautkyjov.cz/srk, 21.3.1998 v 18:34 vzniklo něco, čemu říkáme Slovácký roverský kmen. Už je to celkem dávno. Vlastně si uvědomuji, že řada z vás ani ještě nebyla na světě. Nu, u vzniku Československa jsme taky většinou nebyli a přitom jej oslavujeme, bo je to důležitý milník.

Předpokládám, že i Ti z vás, kteří jste na akci nebyli, tak jste alespoň četli pozvánku. Tedy víte, že setkání proběhlo v Ratíškovcích. Den před tím,

tedy v pátek 19., využil šikovně Dýšek příležitosti zvýšeného výskytu R&R a svolal roverský sněm. Ten proběhl v hojném počtu (viz zápis ze sněmu) a díky tomu se mohli řešit i poměrně závažné otázky týkající se budoucnosti kmene a úpravy stanov.

Ale zpět k oslavám. V sobotu známí i neznámí, starší i mladší, bývalí i současní členové kmene přicházeli i odcházeli. Tak nějak to bylo.

Jo, ale mohl bych taky ještě dodat, že dopoledne byla v programu krátká procházka po místních píscích, následovaná

příjemným obídkem (díky Křupko a Vaňku) vystřídáním prohlížením archivních alb fotek akcí SRK a pokecu o kdečem. Počasí nebylo nijak zvlášť přívětivé, ringo se však hrát dalo a bylo tak vítanou příležitostí se opět trochu hýbat. Večer byl pro řadu lidí třešničkou na dortu. Robin se postaral o grilovačku se vším všudy. A když už jsem zmínil ten dort, i ten jsme tu měli (díky Šmudlovi)! K tomu jsme nafasovali skleničky s logem SRK (Had se postaral) a slavnostně připili na minulost, že jsme zvládli existovat až do dnešních dnů a že si přejeme být i nadále.

Průběh je zdokumentován díky Mausovi. Fotky můžete shlédnout zde: <https://goo.gl/photos/kGjdKAb8x4Phe9k27> .

Bud'me dobří!

Set

Partitura druhá

Chceš něco dělat, ale nevíš co? Víš co, ale nevíš s kým? Víš s kým, ale nevíš jak? Tak právě pro tebe je tady super duper projekt.

Ale co to u Toutatise je? Pomůže nám definice. Projekt je časově ohraničený a ucelený soubor činností a procesů, prováděný za účelem zavedení, vytvoření nebo změny něčeho konkrétního.

Tato definice označuje projekt tak, jak ho vnímáme dnes a jako to, co se skrývá pod anglickým project. Dříve, a ve stavebnictví ještě dnes, se za projekt bere pouze návrh něčeho konkrétního nebo záměr nějaké činnosti.

Projekty mohou být jakékoliv: jednoduché nebo složité, jednodenní nebo několikaleté, velké nebo malé atd. Jak takový projekt ale uvařit? Třeba ti to objasní následující recept:

1. Kuchaři – (Tým)

V každé správné kuchyni jsou potřeba kuchaři s Pohreichem v čele, aneb sestav si tým, který za to umí pořádně vzít. Při hledání lidí do týmu můžeš sáhnout kamkoli. K dispozici jsou ti kamarádi, spolužáci nebo třeba akční soused od vedle. Zkrátka najdi lidi, kteří chtějí něco dělat, ale neví s kým.

2. Pokrm – (Projekt)

Když už mají kuchaři zástěry na sobě, přišel čas domluvit se, co se bude vařit. Zkrátka, víš s kým, ale nevíš co. Opět i

v tomto případě je škála možností obrovská od dotažení červíku v klíče dveří přes rekonstrukci klubovny až po zastavení desertifikace Španělska. Pokud však už do kuchyně vstupuješ s určitou představou, co budete dělat, tak je všechno daleko jednodušší.

3. Vaření – (Realizace)

Tak jako je v každé spořádané kuchyni všechno jasně určené, tak by tomu mělo být i v projektovém týmu. Určete kdo bude šéfkuchař, číšník, kdo bude pomocný kuchař a kdo oškrábe brambory. Čili, určete největšího šéfa, biče, hospodáře atd. Když už tohle máte, přichází na řadu stanovení cílů projektu a rozdělení úkolů. Některé funkce můžou vyplýnout právě až při těchto úkonech.

V této fázi všichni dělají, co mají.

4. Konzumace – (Zážitek)

Každé jídlo by mělo strážníkovi chutnat a něco mu dát. Tak je tomu i u projektu. Jestliže ti projekt nic nedal nebo se necítíš projektem obohacen, je něco špatně. Nejde totiž jenom o to, jestli všechno proběhlo tak, jak mělo. Ale i o to, jestli jsi přesvědčen o tom, že to, co vzniklo má smysl, máš z toho dobrý pocit, cítíš, že ti projekt něco dal a obohatil tě.

5. EET účtenka – (Zhodnocení)

Projekt je u konce a tak jako v restauraci, je potřeba zaplatit. Všechno proběhlo podle představ a nebo taky ne. To se dozvíte po zhodnocení vašeho projektu, které je potřeba udělat pořádně, abyste se z výsledků mohli poučit. Co se povedlo a co ne? Proběhl projekt tak, jak měl? Byly naplněny

cíle projektu? Co příště zlepšit? A spousta dalších chytrých a otravných otázek

6. Tečička

A úplně úplně nakonec přichází na řadu finální tečka, děkování, třesení rukama, objímání nebo slzy.

Inspiraci pro projekty najdete na:

<https://www.rovernet.cz/projekty-a-vyzvy/projekty>

Dýšek

Pavián

Už o tomto víkendu (v sobotu) proběhne na kyjovské klubovně středisková akcička pro rádce a R&R.

PAVIÁN
Nová středisková akce pro všechny rádce a rovery od 14 let

80 Kč
stravování zajištěno

pavian@skautkyjov.cz
skautkyjov.cz/pavian

přihlašování
do 21. 6.

24. 6. 2017
10:00 - večer

kyjovská klubovna

v případě zájmu
možnost přespání

Tábor Ruprechtice

Od 22. července do 5. srpna budou tábořit skauti společně s rovery, a první týden i se skauty z Francie, nedaleko lomíku kdesi ve vnitru broumovského výběžku. Takže jestli nemáš brigádu někde ve fabrice, tak se určitě přihlas. Fery ti o přihlašování řekne všechno.

Závěrečné zamyšlení

Svojskův sen

Už jste slyšeli o Světovém skautském jamboree v Československu? Ne? Já taky ne. Ono totiž žádné nebylo. Ale mělo být, dokonce dvakrát. A přitom důvod, proč se Svojskův sen nenaplnil, je natolik absurdní, že mám pocit, jakoby se jednalo o nějakou povídku od Franze Kafky. No posuďte samy. Skauti v Československu byli jasnými favority na pořádání jamboree v roce 1933. Dodali všichni potřebnou dokumentaci na Ministerstvo zdravotnictví včas, to ji ale nepředalo k projednání vládě a tím pádem skauti nezískali nutnou záruku státu. Proč se tak na ministerstvu mohlo stát? O tom už dále nebudu polemizovat. Celému tématu se věnuje web: <http://www.svojsikuvsen.cz>.

Předchozí odstavec není tématem tohoto zamyšlení. Chtěl jsem jím pouze uvést tvrzení, se kterým jsem se setkal v knize od Christophera Paoliniho a sice: *„Je lepší žádat o odpuštění nežli o svolení.“*

Tímto tvrzením vás určitě nechci nabádat k porušování předpisů nebo k nezákonné činnosti. Vybízím vás jen, abyste se nad ním pokusili zamyslet.

Rychtář Dýšek

Na další číslo se můžete těšit již
22. září 2017

<http://rovernicek.skautkyjov.cz/>

Své příspěvky můžete posílat na
e-mail:

radio1@skautkyjov.cz

Rádio 2017